

sosialurinn

Rundferðin við ESJU byrjar

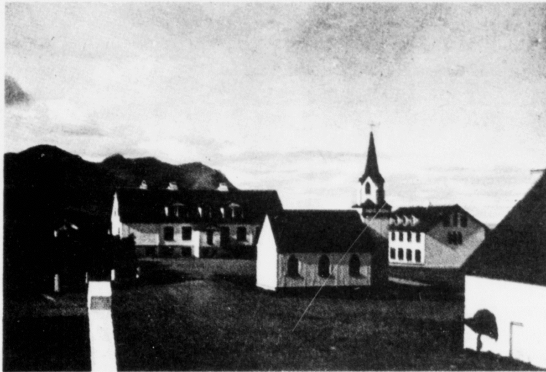
Framhald

Djúpuvágur er á nesinum á vestara arminum á Berufirðinum. Vit lögdu ekki at, men kastaðu akker, og bátur kom umborð, það var ymist, sum skuldi lossast umborð á »Esju« og í land. Alt var lossað í einum neti. Fyrst var ein kona við trimum börnum koyrd í netið, og so var

á Reyðafirði er Vattarnes; har hava feroingar lika til tey seinastu árin verið og ród út.

Reyðafjørður er betur vallaður enn Fáskrúðsfjørður. Búðareyri inni á botni er miðal bygð, har eru fleiri nýggj, vokur hús.

Uttarlaga á norðursíðuni á Reyðafirði er Karlsskáli. Haðani høvdu Jóanes Patursson, bóndi í Kirkjubø og Hans Mohr

Hvanneyri í Borgarfirði

netið við spælinum hivað niður í bátin. Hetta dæmdu börnunum illa, tey grótu og illa lótu, men har hjálpti eingin »kæra mamma«, tey máttu í netið, og tey komu niður í bátin í øllum góðum. Tað var væl av vindi, so tann litli báturin rullaði nakað, men væl gekkst. Tá ið netið kom uppattur, var framfjórðingur av kúgv í tí og ein heldur eldri kona. Síðani vóru trý børn koyrd í netið og hivað niður í bátin, og upp úr bátinum kom framfjórðingur av kúgv, postur o. a., ein sera praktiskur máti at lossa.

Eg fór at leggja meg kl. 2, og kl. 5 vóru vit á Støðvarðafirði, har var steggurin litil, og so fóru vit til Búðir og á Fáskrúðsfirði.

Fáskrúðsfjørður, sum merkir: hin litið skryddi fjórðurin, er ikki djúpur. Undirlendið er litið, og liðinnar berar, so jarðarbrúkið er litið her, men útróðrarplássið hevur verið gott. Uttast á vestara armi er Havnarnes, har hava nógvir feroingar verið og ród út.

Kl. 11 fóru vit av Fáskrúðsfirði, og nú gekk leiðin móti Reyðafirði. Vit sigldu innan fyri Skrúður, sum feroingar kalla Skrávan. Uttast á vestara armi

skipari úr Havn konur, tær vóru systur báðar.

Kl. 16 fóru vit av Búðareyri á Reyðafirði til Eskifjarðar. Eskifjørður er grunnur fjórður á norðursíðuni á Reyðafirði. Har er fittliga stór bygð við nógvm nýggjum, vokrum húsum við vakstragóðum uttanfyri; hetta er sjáldsamt at siggja á teimum smærru plássunum á Eysturlandinum. Eitt lýti hevur bygðin, tað er sildaverksmiðjan, sum liggur mitt í bygðini; har er ógvuliga ringur roykur, men tað ger einki, siga islendingar, tí »sildaroykur er gullroykur«, siga teir.

Av Eskifirði fóru Maja og Jógvan við bili til Neskaupstað á Norðfirði at vitja fólk, sum tey kendu har. Tað er dóttir Ola Hans Biskupstø í Klaksvík, sum er gift har við islendingi. Maja og Jógvan skuldu koma umborð aftur í »Esju« dagin eftir í Neskaupstaði.

Um kveldið spældu vit »grevjasse«, nú var Betta í parti við mær, og vunnu vit 10 á Einari og Tóri.

Klokkan 23.30 yldi »Esja« aðru ferð, og vit fóru at leggja okkum, og kl. 6, morgunin eftir

Standmynd av Snorra í Reykholti

9/8, kom Maja inn á kamarið hjá Bettu og mær og vakti okkum og bað okkum skunda okkum upp, um vit atlaðu at siggja nakað av Neskaupstaði. Tað var eitt tvey trý, so vóru vit uppi og fóru í land. »Esja« hevði ylt fyrstu ferð.

I Neskaupstaði búgva o. u. 1800—2000 fólk. Tað sær út til at vera ein vala bygð. Her visir fólk seg at liva væl, tað er sjáldan at siggja gomul illa umsitin hús, og við nógvm hús eru vakrir vakstrargarðar. Svímjringarhylur er úti. Hann er miðskeiðis í bygðini, nakað upp frá bryggjunni. Har er vakurt rúndan um svímjringarhylin, grønir vøll-

um, allar hendur eru fullar, og fyrst ið ferðamannaskipið setir gronina inn um fjórðarmunnan, klamsar sildaroykurin, gullroykurin, i nasarnar á tær.

Lendið her við Norðfjørðin er av tí fræga á Eysturlandinum. Tað er heldur væl vallað, og bóndagarðar eru fleiri at siggja. Kl. 7 fóru vit av Norðfirði og sigldu eystur við landinum, uttan fyri Mjóifjörð, sum sær út til at vera litið bygður, móti Dalatanga og Seyðisfirði.

Seyðisfjørður man vera tann fjórður á Eysturlandinum, sum var best kendur av feroingum. Her róðu nógvir feroingar út fyrst í hesari öld, bæði á Skála-

Summarhotellið í Stykkishólmi

bakkar eru í terrassum rúndan um hylin.

I hvørjari islenskari bygð, sum vit komu til, vóru keypsamtøkur, og tað er líkt til, at islendingar halda nógvm um henda handilshátt.

I Neskaupstaði hava teir sjálvsagt eisini keypssamtøku, og teir hava nú bygt stór, nýggj hús, »Egilsbúð«, húsið var ikki heilt liðugt, men nakað av tí var tikið til brúks.

Hetta var sum sagt tíðliga á morgni, vit vóru í Neskaupstaði, men har var alt fólk í arbeiði. Konur, menn og børn arbeiddu upp á sild við teimum mest nútímans amboðum.

Aftan á mong rak ár er hitt stóra ævintýrið, sildin, komin aftur til Íslands. Skipini koma søkklaðin inn eftir fjórðunum, tað vesar ur sildaverksmiðjun-

nesi, sum er uttast á suðurarminum á firðinum og á Brimnesi, sum er á norðurarminum. Inn á Seyðisfjörð kom hópur av feroyskum fiskiskipum. I støðum er gott dyrkilendi, og báðumegin fjórðin er at siggja væl dyrkaður búr.

Meðan vit sigldu inn eftir firðinum, mottu vit o. u. 20 sildaskipum, sum høvdu verið inni við sild, og nú fóru út til nýggja veiðu.

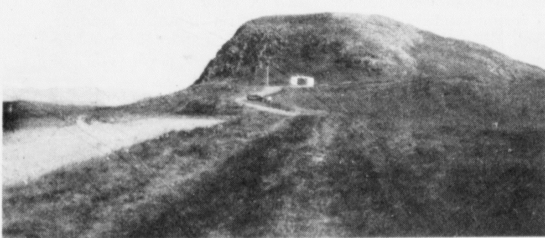
Seyðisfjørður er umgyrdur av høgum fjøllum sum so nógvir aðrir firðir á Eysturlandinum. Fjørðurin er ógvuliga buguttur, og innasti parturin av honum boyggjur seg nógvm suðrefir. Tá ið vit vóru komin inn har, hevði fjórðurin aftan fyri okkum

VÍKKUSKIFTIÐ

Nr. 57

19. október 1974

Helgafelli við Stykkishólmi